

IV Parlament de les Religions del Món

El Fòrum Universal de les Cultures es va transformar, entre els dies 7 i 13 de juliol, en el Fòrum Universal de les Religions, on els líders de més de cent creences van deixar una sentència ferma: més enllà de les diferències, totes tenen un principi fonamental que les uneix –la pau universal i el respecte envers l'altre–. Totes es van comprometre a renovar l'esperit per tal que el diàleg, la tolerància i el compliment dels drets humans deixin de ser una utopia massa llunyana en un món fragmentat i desigual.

Les religions elevant la veu per aportar el seu treball a fi de restablir el diàleg en un món fragmentat, intolerant i desequilibrat. Les religions i la recerca d'una societat justa. Les religions proclamant els seus principis per superar el fonamentalisme intolerant, per posar fi a les guerres, especialment a les que es lliuren en nom de Déu. **El Fòrum Universal de les Cultures es va transformar, entre els dies 7 i 13 de juliol, en el Fòrum Universal de les Religions.** Durant una setmana, els líders religiosos i creients de 75 països i més de cent creences que van congregat deu mil persones, es van reunir i van dialogar per deixar una sentència ferma i irrevocable. Més enllà de les diferències, totes van manifestar tenir un principi fonamental que les uneix i pel qual han de lluitar: **la pau universal i el respecte envers l'altre.**

L'origen del Parlament de les Religions del Món es remunta a més d'un segle enrere, quan el 1893 es va celebrar a Chicago i tenia com a objectiu iniciar un procés de diàleg entre religions. Van passar cent anys fins que no se'n celebrés el segon, un altre cop a Chicago, el 1993 i al cap de cinc anys es va fer a la Ciutat del Cap. Barcelona, en acollir la quarta trobada, es va inscriure en aquesta tradició i era la primera vegada que se celebrava a Europa. La trobada va ser organitzada pel Consell per a un Parlament de les Religions del Món, juntament amb el Fòrum Universal de les Cultures i el Centro UNESCO de Catalunya.

En els dies previs a l'inici del IV Parlament, l'Assemblea es va fer a l'abadia de Montserrat, amb la presència de més de 400 líders religiosos. S'hi va treballar perquè els presents es comprometessin a impulsar en les seves comunitats actes senzills i profunds que facilitin la superació d'aspectes clau per avançar cap a un món millor. En aquesta trobada es van tractar els temes següents:
1-L'ajuda als refugiats i les seves circumstàncies.
2-Vèncer la violència motivada per la religió.

**3-Cooperar per aconseguir l'eliminació del deute de països pobres.
4-Facilitar l'accés a l'aigua potable.**

No volem prometre però sí proposar que el compromís de tots els líders aquí presents és el de prendre contacte amb la realitat per tal que les respostes no obeeixin als llibres i als principis, sinó al coneixement fruit de l'acostament, va afirmar Josep Maria Soler, abat de Montserrat.

Finalitzada l'Assemblea a Montserrat, el IV Parlament de les Religions va prendre vida a Barcelona. Durant el 7 i el 13 de juliol **el Fòrum Universal de les Cultures va convertir la ciutat en un espai per a l'espiritualitat i el debat.** Va ser una trobada on totes les religions van tenir el seu lloc per pregar, per exposar les seves idees, debatre i compartir experiències concretes que van demostrar que la integració i el diàleg interreligiós són possibles.

El director executiu del Parlament, Dirk Ficca, va parlar del seu significat i va afirmar que l'objectiu es pot dividir en tres punts:

- 1_ Compartir i ensenyar les identitats religioses.**
- 2_ Dialogar entre les religions per buscar l'entesa, expressar les diferències i constatar tradicions mitjançant la paraula.**
- 3_ Reflexionar de forma col·lectiva sobre les religions i la contribució que poden fer per a l'objectiu d'un món millor.**

Amb aquest ferm compromís de treballar per trobar els camins cap a un món més pacífic i just en què es reconegui la humanitat de tots els pobles, el Fòrum va fer que la ciutat visqués jornades inoblidables. Així, cada dia el Parlament es va dividir en tres sessions principals:

Intrareligioses: S'hi va oferir la possibilitat d'aprendre sobre els ensenyaments, les pràctiques i les dinàmiques d'una gran varietat de comunitats religioses.

Interreligioses: Aquesta sessió es va estructurar amb diàlegs i taules rodones d'una gran varietat de perspectives religioses i espirituals.

Participació: S'hi van presentar projectes concrets i iniciatives que es van aplicar en diverses parts del món amb resultats més que encoratjadors.

Amb aquesta estructura, el Parlament es va presentar a les persones vingudes d'arreu del món i que van donar al recinte un colorit únic. **Cada matí, el Fòrum es va despertar amb un mantell d'oracions, músiques i pregàries que va abraçar totes les religions presents.** Meditació jaina, jueva, oracions cristianes, pràctiques zoroàstriques, celebracions taoistes, sufistes, espiritualitat budista, meditacions per la pau, cants del Tibet, celebracions maies, ioga, aquests són algunes de les nombroses celebracions que s'hi van fer.

Després de les pregàries i les pràctiques matutines es donava pas a les sessions de diàlegs. Durant el dia se'n van fer unes 60, que van incloure totes les religions presents i van abordar les distintes problemàtiques de la societat des de la seva pròpia perspectiva. Així, els presents van ocupar totes les sales del Centre de Convencions, com també l'Auditori, amb l'objectiu d'aprendre, bescanviar opinions i trobar solucions.

En aquest mecanisme d'escoltar per conèixer, de mostrar les diferents tradicions de cada religió, els components del Parlament van oferir també trobades musicals, com la multitudinària que es va celebrar a la Sagrada Família. Hi va haver altres manifestacions solidàries, com ara **el menjador Sikh**, que uns 350 practicants d'aquesta religió van oferir cada dia i de franc als qui volguessin tastar els seus menjars típics en commemoració del 400è aniversari de l'*Adi Granth*, el seu llibre sagrat.

El Parlament es va convertir en un deversall d'idees i accions que cada religió va aportar amb la voluntat d'assolir el gran objectiu de trobar els camins per construir un món en pau. Autocrítica i transformació. No a la violència en nom de Déu.

Durant les sessions es va subratllar la necessitat que les religions facin una profunda autocrítica amb l'objectiu d'aconseguir una transformació que renovi l'esperit. En aquest sentit, es va fer una condemna de tots els líders que han utilitzat i utilitzen el nom de Déu per justificar les guerres i les violacions dels drets humans.

El terror, la violència, les tortures, la humiliació són inacceptables en qualsevol societat. Els qui amb l'excusa de pertànyer a una cultura ignoren la democràcia i els drets humans són dèspotes que amb una màscara de cultura cobreixen la seva identitat dictatorial, va afirmar la premi Nobel de la Pau 2003, Shirin Ebadi.

El filòsof i reverend català d'origen indi Raimon Panikkar va sostenir que s'han lliurat guerres en nom de Déu, les religions no tenen una història gaire neta ni clara, per això és important una transformació que no signifiqui ruptura, sinó tot el contrari, una renovació dels principis religiosos que se centri en la paraula, a recuperar l'espiritualitat.

Una altra de les veus que es van alçar per condemnar els líders que tergiversen la paraula de Déu va ser la de Sri Mata Amritanandamayi Devi, coneguda com a Amma o, més popularment, com l'Amor Diví en Forma Humana. Condemno els qui capgiren les paraules dels profetes i exploten les mentes dèbils, influïbles i afeblides per la pobresa i la fam, que són la causa que milions de persones maten, roben i desemboquin en el terrorisme, ja que són persones mentalment influïbles i susceptibles de ser infectades pel verí terrorista, va sostenir.

El Diàleg per a una ètica universal en un nou ordre internacional.

Totes les religions presents en el Parlament van deixar una sentència ferma: més enllà de les diferències que cada religió posseeix respecte de l'altra, **hi ha un principi bàsic que les uneix i és el respecte i la tolerància envers l'altre que promou la paraula de Déu.** Per aconseguir això és imprescindible la recuperació del diàleg, va sostenir Raimon Panikkar. Per això tots els participants es van comprometre a fomentar aquesta ètica global basada en el diàleg, que es va practicar durant totes les jornades del Fòrum, en una acció concreta en tornar a les seves comunitats.

En aquest sentit, la postura de les religions va ser tallant: el respecte i la tolerància són comunes en totes i **cal trobar un estat d'ògora permanent perquè aquests principis universals i comuns s'imposin en la societat global.**

Les religions han de fomentar el respecte envers totes les altres religions i, des d'aquest respecte i coneixement de l'altre, es poden extreure qüestions molt positives per assolir el camí cap a la pau. El diàleg és l'única forma de posar fi als malentesos espirituals que són a la base de tots els conflictes, va afirmar Ela Gandhi.

Es necessita un pacte entre religions que promogui un nou ordre internacional. Caldria fer ressaltar les conviccions que comparteixen el cristianisme, el judaisme, l'islamisme, el budisme i les religions xineses, perquè poden contribuir molt a l'hora de crear un nou model de relacions internacionals, va

afirmar el teòleg catòlic Hans Küng, el qual fa fer una crida a totes les religions perquè se situïn dins el debat polític social, rebel·lant-se, si cal, contra els poders polítics. No hi haurà un ordre internacional millor sense una ètica global, va sostenir.

Aquest model d'ètica global, comú en tots els éssers humans, s'assolirà mitjançant un coneixement de les religions pròpies i estranyes i de la convivència d'aquestes creences.

La religió musulmana, que està en el punt de mira de l'Occident d'ençà dels atemptats de l'11-S i després dels atacs del president dels Estats Units, George W. Bush, va sostenir, a través dels seus distints representants, que la millor forma de combatre la desconfiança és explicant a la gent els principis de l'islam.

En aquest sentit, l'intel·lectual musulmà Tariq Ramadan va afirmar que una convivència entre cristianisme i islamisme és possible i el punt de partença consisteix a acceptar la complexitat de l'altre.

Durant unes quantes jornades es va debatre sobre les diferències entre l'islamisme i el cristianisme amb l'objectiu de trobar els punts en comú. Els líders religiosos musulmans van coincidir a afirmar que a l'islam l'individu, d'ençà de la seva creació, ha de complir una responsabilitat intrínseca que l'involucra a ell i a la resta dels components de la societat. Vist així, el respecte envers les persones i les societats han de ser qüestions prioritàries per a l'ésser humà, ja que ha de ser responsable dels seus actes davant el seu ésser suprem i davant el proïsme.

En aquest sentit, la teologia de l'alliberament té punts en comú i uneix els cristians i els musulmans. En l'islam, Déu vol l'ésser humà responsable i lliure. La missió dels profetes és l'alliberament de la humanitat, que implica alliberament de la corrupció, el despotisme, la tirania, les imposicions, va afirmar Tuba Kemari, doctora en filosofia i teòloga musulmana. Sobre això, el capellà i teòleg xilè Diego Irrazabal va dir que Déu no és neutral. La preferència de Déu és la humanitat pobra i marginada.

Al seu torn, Juan José Tamayo, director de la càtedra de teologia i estudis religiosos de la Universidad Carlos III de Madrid, va sostenir que el contingut ètic de la teologia es fonamenta principalment en l'ètica de l'alliberament i en

l'ètica de la pau inseparable de la justícia. I precisament les religions comparteixen aquests valors.

Integrar el fonamentalisme al diàleg interreligiós.

Si bé en el Parlament es va condemnar l'ús de la religió per justificar les guerres, en aquesta nova transformació de l'esperit que es va proposar també es va plantejar la necessitat d'un nou paradigma pluralista que permeti d'integrar el fonamentalisme al diàleg.

Peter Huff, teòleg del Centenary College de Louisiana, Estats Units, va sostenir que el futur del diàleg interreligiós és poder integrar els moviments fonamentalistes, ja que el fonamentalisme representa la reacció contra el secularisme postil·lustrat, per tant, cal incloure'l en els debats d'aquests temps.

En aquest sentit, el rabí Michael Lerner va afirmar que no ens adonem que al món hi ha dos fonamentalismes en conflicte i un es diu modernitat, i el camí de la persona religiosa és trobar una espiritualitat alternativa a aquesta modernitat i a aquest fonamentalisme.

Al seu torn, Rashid Omar, imam de la Ciutat del Cap, va assenyalar que els crítics del fonamentalisme haurien d'intentar comprendre'l analitzant el seu propi entorn.

Accions religioses per al desenvolupament i la sostenibilitat del planeta.

Des de les distintes teories religioses es va arribar a la conclusió de **la necessitat d'aplicar accions concretes per posar fi a la pobresa dels milions d'individus que sofreixen a conseqüència d'una globalització hegemònica**. En aquest sentit, els líders es van comprometre a ser els interlocutors que permetin que es condoni el deute dels països pobres.

Els debats van anar més enllà i les accions es van ampliar a la solució d'altres problemes greus, com ara la situació dels refugiats, la violència diària que impera en les societats, la propagació de la sida, el paper de la dona, la necessitat imperiosa d'aigua potable arreu del món com un dret humà universal i la destrucció gradual i sense parar a què dia a dia es veu sotmès el planeta. En aquest sentit, tampoc no va quedar absent el perill latent que signifiquen les armes nuclears, per això se'n va condemnar l'existència i es van comprometre a actuar perquè es respecti el tractat de no-

proliferació. Des dels diversos racons del món es van escoltar i debatre propostes i es van mostrar exemples d'accions concretes que van permetre de veure que el canvi per una societat justa i igualitària és possible.

El Parlament de les Religions es va comprometre a ser el mecanisme perquè la societat assoleixi un canvi radical de rumb davant un poder polític absent o condicionat pels interessos dels països poderosos.

Cal assolir el canvi en què tots els pobles de la terra tinguin un espai. Cal assolir el canvi per posar fi a les causes de la misèria, l'explotació i l'exclusió social, que són el brou de cultiu de la violència, i així començarem a albirar el món de la pau, va afirmar a tall de síntesi Federico Mayor Zaragoza en la sessió que va cloure la trobada mundial de les religions.

Conclusió

Les religions van viure a Barcelona jornades marcades pel diàleg interreligiós i amb l'objectiu de conèixer-se i aprendre. Van deixar clar que totes advoquen per un mateix ideal més enllà de les diferències. I aquest ideal que comparteixen és el motiu pel qual han de seguir el camí del diàleg i de les accions.

Des de les distintes creences es va debatre sobre la pobresa, la fam i la fragmentació que imposa un sistema global injust, la violència i les guerres emparades en nom de les religions o l'existència d'una espiritualitat doblegada per la raó hegemònica i insensible, el fonamentalisme, l'escassetat d'aigua potable, l'incompliment dels drets humans universals i la destrucció de l'entorn natural del planeta. Però no sols es va debatre, sinó que, a més, es van escoltar moltes propostes i es van mostrar exemples concrets en què el canvi és possible.

Els líders es van comprometre a seguir el camí marcat a Barcelona i el Parlament s'encarregarà de seguir el curs d'aquestes accions. **L'objectiu és aconseguir una renovació de l'esperit, que amb l'aportació d'accions s'assoleixin canvis en les mesures mediambientals, polítiques, socials, culturals, econòmiques i morals.**

El Parlament de les Religions és un moviment global amb centres en diferents ciutats del món on s'analitza i es debat constantment sobre les accions que es

Article de síntesi del diàleg
"Parlament de les religions"

7 – 13 juliol

duen a terme. En aquest sentit, es crearà un Consell de la Religió i la Diversitat Cultural que tindrà caràcter internacional i la seu a Barcelona a partir del 2005.